

Михайло Андрієнко

Не маю приємности знати особисто Михайла Андрієнка-Нечитайла, але люблю його за незвичайну мистецьку культуру.

мають тільки великі законодавці, великі творці і великі поети. Мистецька праця Андрієнка — доказ тонкого змісту куль-

здогін молодости чотирма кіньми у нових шорах по тисовому мості.

Коли це пишу нагадується мені мимоволі великий президент чехословацької республіки Т. Г. Масарик. Він у своїй історичній аналізі сил, що оформили духа чеської нації, і дали їй державу, згадує про ту велику позитивну працю чеських мистців і про їх заслуги для

М. Андрієнко.

Портрет.

Кожний твір того мистця, чи це вибаглива фігуральна композиція, чи надихана правичністю космосу „мертва природа”, чи портрет, — це немов зрілі овочі благородних порід, що мають смак і соковитість здоровля.

Андрієнко зглибив і перетопив у своїй творчості все, що ворушило мистецьку епоху нашої буряної й буйної сучасности. Зясував проблеми й ідеї від розливного, кольористичного імпресіонізму і насиченого бар-

тури і диспозиції творити багаті і витончені форми життя. Вона немов українська пісня (часом аж дивно звідкіля вона взялася), де співається про

пропаганди чеського імені в світі. Він називає їх першими чеськими амбасадорами в світі.

Передовим експонентом українства на заході Європи є Михайло Андрієнко. Для кожного, що вміє очеркнути межі культур і рас, творчість Андрієнка це пророчистий доказ, що українство по своїй гравітації не

М. Андрієнко.

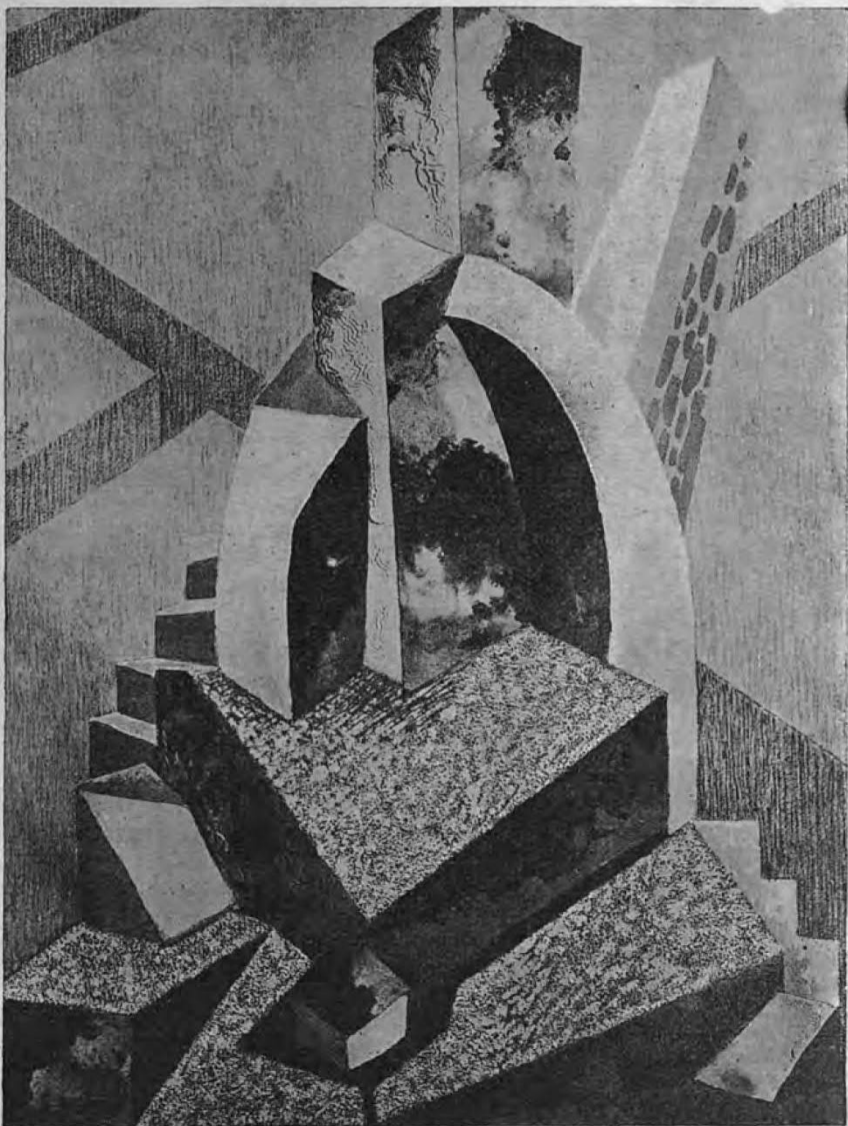
Жінка чешеться.

М. Андрієнко.

Вікно.

вою фоввізму¹⁾ до аналізу кубізму та строгости супрематизму²⁾ і пуризму.³⁾ Не став епігоном жадного напрямку, але сувереном у своїй багатій творчості і тому в його мистецьких працях є переконуюча ядерність, зясованість і простота, яку

М. Андрієнко.

Проект театральної декорації.

Росія та не Евразія. Таким чином Андрієнко став репрезентантом українського імени, української культури у найкращому змислі того слова. Кожний зрозуміє, яке це має значіння для бездержавної нації, такої бідної як ми, що з великою тугою прагне врешті оформити існування, що мріє про те, якби засісти у „народів вольних колі”.

його форм, там містика у декоративному розподілі й розписанні площі.

Андрієнко живе під цю пору в Парижі. Перші роки революції і горожанської війни перебув на Радянщині. В р. 1920-ім видістався за кордон. Перебув ціму епопею заки дістався до Букарешту. Там виконав декоратії для балету королівської опери і ними здобув відразу

імя піоніра європейського модерного театру винахідністю та красою нової мистецької форми. У монументальному німецькому творі Грегора „Світова історія театру” вміщені репродукції творів нашого мистця та подана характеристика його творчости.

Економічна криза, що заволоділа світом, відбилася в першу чергу на поплатності мистецької праці, загостила конкуренційну боротьбу та викликала навіть у Франції поділ на мистців автохтонів та чужинців. Спромога заробітків для тих останніх щораз більше обмежена. Дошкульно відчув це і наш мистець.

Імя Андрієнка, уроженця херсонських степів, у Галичині відоме. Рік тому вийшла у Львові заходом А. Н. У. М. монографія про нього. Кажуть, що він рад би побачити галицьку землю, на якій ще ніколи не був. Тягне його подивитися, а може й відпочати між своїми. Ми теж раді би побачити між собою одного з найкращих українських мистців. Прикро, що нема ще в нас сталого українського театру. Можемо уявити собі, як виглядала би в оформленні нашого мистця українська сцена, як вийшов би старий „Запорожець за Дунаєм” і немолода „Наталка Полтавка”. Все-ж таки сподіємося, що знайдуться стіни, на яких великий майстер стінної живописі зможе виявити себе та сказати нове слово. Змаганням українського ренесансу повинно бути: влекшувати мистцям виповістися у великому, допомогти їх творчій праці у звязку з культурними потребами всего громадянства.

М. Андрієнко.

Мертва природа.

Мистецьку освіту здобув артист у Москві та Петербурзі. Та якби повести географічно демаркаційну лінію творчости, то все-ж по її західньому боці буде Андрієнко з Матіссом, Бракхом, Северінім та Архипенком, по другому-ж Шухаєв, Яковлев, Тяглінін, Судейкин. Тут емпіризм, вичуття краси життя у багатстві

славу. Як театральний декоратор працював Андрієнко у Празі, де оформив цілий ряд театральних постановок. Театральними декораціями виконаними в Парижі придбав собі широкий розголос і признання у Відні, Лондоні, Нюйорку і т. д. У ділянці мистецтва театральної декорації здобув собі Андрієнко

¹⁾ Фоввізм прийшов як яскрава реакція на деякі пережиті напрямки і неактуальні проблеми в мистецтві.

²⁾ Супрематизм визнав за своє плястичне „вірую” квадрат. Квадрат стає основною складовою передових зразків цього напряму. Напряму незвичайно цікавий, хоч і недоступний для ширших кругів любителів мистецтва своєю фінезією та посередністю.

³⁾ Пуризм довів до скрайности проблему приставання до себе форм та їх схематизації. У творах пуристів найчастішим мотивом був глечик, поза який вони майже не виходили.